

KÁRPÁT-MEDENCEI
MAGYAR KÉPVISELŐK
FÓRUMA

REGIONÁLIS ÖNKORMÁNYZATI MUNKACSOPORT

Az Országgyűlés
Nemzeti összetartozás bizottsága
Autonómia albizottsága

A KMKF Regionális önkormányzati munkacsoport és a NÖB Autonómia albizottság együttes állásfoglalása a tervezett romániai régióátalakításról

Figyelembe véve, hogy a kisebbségi jogok nemzetközi, illetve a magyar-román alapszerződés 15. cikkely 9. bekezdésének megfelelően Magyarország és Románia közötti államközi együttműködés tárgyát képezik, ennek megfelelően a romániai magyarságot érintő intézkedések nem tekinthetők Románia belügyének. A KMKF Regionális önkormányzati munkacsoportja és a NÖB Autonómia albizottsága kijelenti, hogy:

1. Magyarország és a szomszédos országok, így Románia kapcsolataiban meghatározó szerepe van a nemzeti kisebbségi közösségek létének és helyzetének. Minden jogbiztonságukat, komfortérzetüket veszélyeztető lépés negatív hatással lehet az általános kapcsolatokra és a térségi teljes kapcsolatrendszerre.
2. Az együttes ülés sajnálattal állapítja meg, hogy a magyarság jogai, így többek közt a nyelvi jogok érvényesülése és kiterjesztése nem teljeséggel garantált Romániában sem, részben a közigazgatási szervek ellenállása, részben a kormányzatok mulasztásai miatt. Fontosnak tartja, hogy a romániai közigazgatás esetleges átalakítása ne eredményezze a romániai magyar közösség jogainak csorbulását, valamint felhívja a román kormányzatot, hogy a magyar közösség véleményének figyelembe vételével olyan régiókat alakítson ki, amelyek valós térségfejlesztési szakmai alapokon nyugszanak és képesek a kisebbségi jogok hatékony érvényesülését és a magyar közösségek szülőföldön gyarapodását garantálni.
3. Kijelentjük, hogy a régióátalakítás ügyében a magyarországi parlamenti erők minden nemzetközi fórumon egyöntetűen támogatják a romániai magyar közösségnek a közigazgatási átalakítással kapcsolatos és az európai jogi normákkal összhangban álló álláspontját és ezáltal azokat az elképzeléseket, amelyekben megmaradásuk feltételeit látják, így a Székelyföldi Régió létrehozását.
4. Valamennyi érdekelt politikai és érdekképviseleti szereplő figyelmét felhívjuk arra, hogy az
 - a) Európa Tanács (ET) Kisebbségvédelmi Keretegyezmény Tanácsadó Bizottságának 3. állásfoglalása (2012) megállapítja, hogy a kisebbségi közösségek számára (és ebből következően a teljes társadalom számára is) kedvező, ha föderális államberendezkedés, decentralizáció és különböző autonómiaformák honosodnak meg. Megerősíti továbbá a Keretegyezmény megállapítását a közigazgatási határok módosításával kapcsolatban:

90. A Tanácsadó Bizottság elismeri, hogy a szövetségi struktúra, a decentralizáció és a különböző autonómia rendszerek előnyösek lehetnek a kisebbségekhez tartozó személyek számára.

91. Az adminisztratív határok megváltoztatását célzó reformok megítélésakor, a hatóságoknak konzultálniuk kell a nemzeti kisebbségekhez tartozó személyekkel, azért, hogy azok mérlegelhessék az ilyen döntések hatását nyelvi jogaik gyakorlására. Mindenesetre, semmilyen intézkedés nem fogantatható, ami arra irányul, hogy csökkentse a népesség arányát a nemzeti kisebbségekhez tartozó személyek által lakott területeken, vagy korlátozza a Kisebbségi Keretegyezmény által védett jogokat.

- b) Az autonóm régiók pozitív tapasztalatairól szóló Gross-jelentés alapján elfogadott 1334/2003 ET Parlamenti Közgyűlés határozatra hivatkozik az 1832/2011 ET Parlamenti Közgyűlés határozata is, s amely szerint az önrendelkezést többek között az autonómiaformák megvalósításával kell biztosítaniuk a tagállamoknak a területükön élő nemzetiségek számára.

Az 1334/2003-as határozat szerint:

10. Az autonómiát... sokkal inkább „az állam szintje alatti rendezésnek” kell tekinteni, amely biztosítja, hogy egy állam kisebbségi csoportja éljen a jogaival, és megőrizze kulturális identitását, miközben az állam számára garanciát kínál egységének, önrendelkezésének és területi sérthetetlenségének megőrzésére.

16. A belső feszültségek enyhítése érdekében a központi hatalmi szerveknek megértést kell tanúsítaniuk a kisebbségi csoportok iránt, amikor ügyeik intézése terén nagyobb önállóságot biztosító jogokra tartanak igényt, különösen, ha e csoportok jelentős létszámban, illetve hosszabb idő óta élnek egy adott régióban.

- c) a jószomszédi kapcsolatokról és a baráti együttműködésről, valamint a megértésről szóló kétoldalú egyezmények (magyar-román, illetve magyar-szlovák alapszerződés) az Európa Tanács Parlamenti Közgyűlése 1201 (1993) ajánlásának jogi kötelezettségként történő alkalmazását írják elő. Az Ajánlás 11. cikkelye szerint: „Azokban a körzetekben, ahol egy nemzeti kisebbséghez tartozó személyek többséget alkotnak ezen személyeknek jogukban áll, hogy sajátos történelmi és területi helyzetüknek megfelelő és az állam nemzeti törvénykezésével összhangban álló helyi vagy autonóm közigazgatási szervekkel, vagy különleges státusszal rendelkezzenek.”

ma is érvényesek, az európai normarendszer részét képező állásfoglalások, illetve határozatok.

5. Elismerjük, hogy az Európai Unióhoz csatlakozott országok számos kérdésben megőrzik alkotmányos jogrendjük és identitásuk alakításában az önállóságukat, ugyanakkor csatlakozásuk során a kialakult közösségi jogrend elfogadásával önkorlátozást is vállaltak.
6. Az elmúlt évtizedek tanulsága alapján megállapítjuk, hogy a kisebbségben lévő nemzeti közösségek szülőföldön boldogulásának és fennmaradásának legjobb biztosítója a tényleges és teljes körű autonómia, amely az európai, tagállamokra is érvényes szubszidiaritás elvének egyik valós leképezése.

Budapest, 2013. június 12.